

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 6 marca 2013 r.

Poz. 1625

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NK-N.4131.14.1.2013.SP1

Wrocław, dnia 28 lutego 2013 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

§ 1 ust. 1 pkt 1, pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 7, pkt 8 i pkt 9 uchwały Rady Miejskiej Chojnowa nr **XXVI/122/13** z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie upoważnienia Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej.

UZASADNIENIE

Rada Miejska Chojnowa na sesji w dniu 24 stycznia 2013 r. podjęła uchwałę nr **XXVI/122/13** w sprawie upoważnienia Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, zwaną dalej uchwałą.

Przedmiotowa uchwała została przesłana pismem Burmistrza Miasta Chojnowa z dnia 31 stycznia 2013 r. nr RM.0711.6.2013 i wpłynęła do organu nadzoru dnia 1 lutego 2013 r.

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru stwierdził podjęcie § 1 ust. 1 pkt 1, pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 7, pkt 8 i pkt 9 uchwały z istotnym naruszeniem art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

W podstawie prawnej uchwały przywołano art. 39 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Wskazano także art. 6m, art. 6o, art. 6p, art. 6q i art. 6r ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 391 ze zm.) oraz art. 272 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 749 ze zm.).

Mocą przedmiotowej uchwały Rada Miejska Chojnowa postanowiła upoważnić Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, określając przy tym w § 1 ust. 1 uchwały w sposób szczegółowy zakres tego upoważnienia.

W § 1 ust. 1 uchwały Rada przyjęła, że upoważnia się Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej w zakresie:

- 1) przyjmowania deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6m ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 39),
- 2) określania w drodze decyzji wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w razie niezłożenia przez właściciela nieruchomości deklaracji o wysokości tej opłaty albo powstania uzasadnionych wą-

- pliwości, co do danych zawartych w złożonej przez niego deklaracji, na zasadach określonych w art. 6o ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 39),
- 3) określania w drodze decyzji wysokości zaległości z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie art. 6p ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 39),
 - 4) dokonywania czynności sprawdzających, o których mowa w art. 272 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 749, poz. 848):
 - a) sprawdzanie terminowości:
 - składania deklaracji,
 - wpłacania zadeklarowanych opłat, w tym również pobieranych przez płatników;
 - b) stwierdzanie formalnej poprawności dokumentów wymienionych w pkt a;
 - c) ustalanie stanu faktycznego w zakresie niezbędnym do stwierdzenia zgodności z przedstawionymi dokumentami.
 - 5) w razie stwierdzenia, że deklaracja zawiera błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki bądź, że wypełniono ją niezgodnie z ustalonymi wymaganiami, w zależności od charakteru i zakresu uchybień:
 - a) korygowania deklaracji, dokonując stosownych poprawek lub uzupełnień, jeżeli zmiana wysokości zobowiązania z tytułu opłaty, kwoty nadpłaty, kwoty zwrotu opłaty lub wysokości straty w wyniku tej korekty nie przekracza kwoty 1.000 zł,
 - b) wystąpienie do składającego deklarację o jej skorygowanie oraz złożenie niezbędnych wyjaśnień, wskazując przyczyny, z powodu których informacje zawarte w deklaracji podaje się w wątpliwość,
 - 6) uwierzytelnienia kopii skorygowanej deklaracji, o której mowa w pkt 5;
 - 7) doręczenia właścicielowi nieruchomości uwierzytelnionej kopii skorygowanej deklaracji wraz z informacją o związanej z korektą deklaracji zmianie wysokości zobowiązania z tytułu opłaty, kwoty nadpłaty lub zwrotu opłaty bądź informację o braku takich zmian,
 - 8) żądania złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia deklaracji lub wezwanie do jej złożenia, jeżeli deklaracja nie została złożona mimo takiego obowiązku,
 - 9) w razie wątpliwości co do poprawności złożonej deklaracji – wzywania do udzielenia, w wyznaczonym terminie, niezbędnych wyjaśnień lub uzupełnienia deklaracji, wskazując przyczyny podania w wątpliwość rzetelności danych w niej zawartych.

Ponadto w § 1 ust. 2 uchwały Rada postanowiła, że upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje umocowanie do prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawach wymienionych w ust. 1, a w tym do wydawania przewidzianych przywołanymi w ust. 1 przepisami prawa decyzji administracyjnych oraz wszelkich postanowień i zaświadczeń w toku prowadzonych postępowań.

W ocenie organu nadzoru określony przez Radę zakres upoważnienia dla Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej w Chojnowie wykracza poza zakres upoważnienia, jaki mógł zostać przyznany na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Zdaniem organu nadzoru działania, do których podejmowania Rada upoważniła Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej w Chojnowie, określone w § 1 ust. 1 pkt 1, pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 7, pkt 8 i pkt 9 nie stanowią załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Podstawę prawną przedmiotowej uchwały stanowił art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z którym, do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej rada gminy może upoważnić również organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1. W tym miejscu wskazania wymaga, że mocą regulacji art. 39 ustawy o samorządzie gminnym ustawodawca wprowadził dwa rodzaje upoważnień. Zasadą wynikającą z art. 39 ust. 1 powyższej ustawy jest, że decyzje w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta). Przepisy szczególne mogą wprowadzać wyjątki w tym zakresie i określać inny podmiot władny do wydawania takich decyzji.

Ustawodawca w ustępie 2 art. 39 ustawy postanowił dodatkowo, że wójt może upoważnić swoich zastępców lub innych pracowników urzędu gminy do wydawania decyzji administracyjnych, o których mowa w ust. 1, w imieniu wójta. Tym samym określił on katalog podmiotów, którym upoważnienie takie może zostać udzielone przez wójta. Z kolei w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym przyznał radzie gminy kompetencję do podjęcia uchwały, mocą której rada gminy może upoważnić organ wykonawczy jednostki pomocniczej oraz organy jednostek i podmiotów, o których mowa w art. 9 ust. 1, czyli jednostek organizacyjnych gminy, do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 października 2008 r. – chodzi tu o sprawy ściśle oznaczone,

określone w sposób jednoznaczny treścią uchwały rady i przede wszystkim dostosowane do zadań danej jednostki lub podmiotu, a wynikających z postanowień ustawy o samorządzie gminnym, ustaw szczególnych regulujących byt prawny danej jednostki lub podmiotu (sygn. akt I OSK 701/08).

Mając na uwadze powyższe regulacje stwierdzenia wymaga, że zakresy upoważnień wynikające z art. 39 ust. 2 i ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym są odmienne. O ile bowiem upoważnienie przyznane na mocy art. 39 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym daje uprawnienie podmiotowi otrzymującemu takie upoważnienie do działania w imieniu wójta, o tyle upoważnienie przyznane przez radę gminy wiąże się z przekazaniem podmiotowi otrzymującemu upoważnienie, realizacji określonego zadania i załatwiania spraw indywidualnych z zakresu administracji publicznej nie w imieniu wójta, ale w imieniu własnym. Tym samym wejście w życie przedmiotowej uchwały będzie powodowało, że Dyrektor Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie zyska status organu administracji publicznej w rozumieniu przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w zakresie w jakim będzie on wykonywał zadania przyznane mu w ramach upoważnienia przez Radę.

W tym miejscu wskazania wymaga, że upoważnienie, jakie może zostać przyznane przez radę gminy na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, ma ściśle określony charakter. Upoważnienie to dotyczy bowiem wyłącznie załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej. Należy zatem zauważyć, że przepis ten upoważnia radę gminy do zlecenia funkcji administracji publicznej organom jednostek określonych w art. 9 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Zlecenie to następuje w formie uchwały rady gminy, która stanowi źródło przekazania kompetencji do władczego działania. Na podstawie takiej uchwały, kompetencja do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej przenosi się na inny organ, a kompetencję tę traci organ dotychczasowy.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 czerwca 2003 r. wskazał, że upoważnienie dokonywane przez radę gminy na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy o samorządzie terytorialnym (obecnie ustawy o samorządzie gminnym) „*dokonywane uchwałą właściwej rady gminy (miasta) stanowiło akt prawa miejscowego skierowany do organu upoważnionego, wiążący nieokreślony krąg osób potencjalnych stron postępowania administracyjnego. Uchwała rady przenosząc kompetencje organu ustawowego wyłączała go z prowadzenia postępowań w tych sprawach.*” (sygn. akt II CKN 215/01).

Tym samym z datą wejścia w życie przedmiotowej uchwały, Burmistrz Miasta Chojnowa utraci uprawnienie do wydawania decyzji, do których wydawania Rada upoważniła Dyrektora Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie.

Jak wskazano, w ocenie organu nadzoru, poszczególne sprawy przekazane Dyrektorowi Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie, a tym samym poszczególne punkty § 1 uchwały wykraczają poza zakres upoważnienia, jaki mógł zostać przyznany na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie istotnym jest ustalenie zakresu upoważnienia, jakie może zostać udzielone na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, a tym samym znaczenie użytego przez ustawodawcę w tej regulacji pojęcia „załatwianie indywidualnych sprawy z zakresu administracji publicznej”.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 24 sierpnia 2010 r.: „*ujęte w art. 39 ust. 4 określenie „indywidualnej sprawy z zakresu administracji publicznej” należy odczytywać z uwzględnieniem ust. 1 i 2 art. 39 przedmiotowej ustawy, które wyjaśnianego pojęcia używają w związku z bardzo konkretną formą działania organu administracji, tzn. decyzją administracyjną, określając organy właściwe do wydawania tych aktów oraz regulując sprawę upoważnień do ich wydawania. Do tej właśnie formy działalności organu odnosi się również norma zawarta w ust. 5 art. 39 ustawy o samorządzie gminnym wskazująca organy właściwe do rozpatrzenia odwołania od decyzji administracyjnej.*” W wyroku tym Sąd wskazał także, że „*(...) czynności (działania) właściwych organów, które nie polegają na wydawaniu decyzji administracyjnych, choć z reguły dotyczą ściśle określonych adresatów nie stanowią jednak o konkretyzacji ich praw czy obowiązków. Stąd, uznać należy, że nie mieszczą się w pojęciu „załatwienia sprawy indywidualnej z zakresu administracji publicznej”, w rozumieniu podanym wyżej, co w orzecznictwie nie budzi sporu.*” (sygn. akt IV SA/GI 845/09).

Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. wskazał, że „*przepisu art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym nie należy traktować jako samodzielnej podstawy, która zezwala na przekazanie każdej formy działalności administracji publicznej na rzecz innego podmiotu. Użyte w tym przepisie sformułowanie „załatwianie indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej” oznacza możliwość przekazania kompetencji innemu podmiotowi – organowi administracji w znaczeniu funkcjonalnym – ale wyłącznie do władczego działania, czyli do rozstrzygania spraw administracyjnych w formie władczej (co do zasady) decyzją administracyjną, którą uprawniony organ dokonuje konkretyzacji przepisu prawa w okre-*

ślonym stanie faktycznym i wobec określonego podmiotu. Ponadto, przepisu art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym nie należy interpretować w oderwaniu od pozostałych postanowień tego przepisu lecz w ich kontekście, bowiem przepisy ust. 1 i 2 oraz ust. 5 dotyczą wydawania decyzji.” (sygn. akt II SA/Op 134/09).

Zatem użyte w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym sformułowanie „załatwianie indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej” oznacza możliwość przekazania kompetencji innemu podmiotowi – organowi administracji w znaczeniu funkcjonalnym – ale wyłącznie do władczego działania, czyli do rozstrzygania spraw administracyjnych w formie władczej (co do zasady) decyzją administracyjną, którą uprawniony organ dokonuje konkretyzacji przepisu prawa w określonym stanie faktycznym i wobec określonego podmiotu (tak też: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 4 grudnia 2009 r. – sygn. akt II SA/Po 737/09).

Powyższe twierdzenia znajdują uzasadnienie również w treści art. 39 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, wskazującego jednoznacznie na decyzję jako formę działania wójta i organu upoważnionego na podstawie art. 39 ust. 4 tej ustawy.

Powszechnie w literaturze prawa administracyjnego przyjmuje się, że sprawa ma charakter sprawy indywidualnej, jeżeli dotyczy imiennie określonego podmiotu oraz konkretnych jego praw i obowiązków. Natomiast określenie „indywidualna sprawa z zakresu administracji publicznej” użyte w art. 39 ustawy o samorządzie gminnym należy utożsamiać z określeniem użytym w art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) – „sprawa indywidualna rozstrzygana w drodze decyzji administracyjnej”.

Powyższe potwierdza, że upoważnienie przyznane przez radę gminy na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym, może dotyczyć wyłącznie tych spraw, które stanowią indywidualne sprawy z zakresu administracji publicznej.

Podkreślenia także wymaga, że ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nakłada na organ wykonawczy gminy szereg obowiązków. Dotyczą one poszczególnych działań związanych z realizacją postanowień tej ustawy. Jednakże nie wszystkie zadania, do których podjęcia ustawodawca zobowiązał wójta w ramach ww. ustawy, mogą zostać zakwalifikowane jako wynikające z art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym załatwianie indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej.

W kontekście powyższego, zdaniem organu nadzoru, załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej nie stanowią działania określone w § 1 ust. 1 pkt 1, pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 7, pkt 8 i pkt 9 przedmiotowej uchwały.

W ocenie organu nadzoru nie można bowiem uznać za tożsame z załatwianiem indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej związanych z wydawaniem decyzji administracyjnej upoważnienia do:

- przyjmowania określonych dokumentów i informacji (§ 1 ust. 1 pkt 1),
- dokonywania za organ podatkowy określonych ustawowo czynności sprawdzających, związanych z realizacją przez właściwe podmioty obowiązków wynikających z uchwały (§ 1 ust. 1 pkt 4),
- dokonywania przez Dyrektora korekty deklaracji składanych przez mieszkańców bądź też do zobowiązywania mieszkańców do dokonywania takiej korekty (§ 1 ust. 1 pkt 5),
- uwierzytelniania kopii skorygowanej deklaracji, o której mowa w pkt 5 (§ 1 ust. 1 pkt 6) i podejmowania innych działań związanych z tą kopią (§ 1 ust. 1 pkt 7),
- żądania złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia deklaracji lub wezwanie do jej złożenia, jeżeli deklaracja nie została złożona mimo takiego obowiązku (§ 1 ust. 1 pkt 8) i udzielania wyjaśnień dotyczących złożonej deklaracji (§ 1 ust. 1 pkt 9).

Ponadto, odnosząc się do wskazanych w podstawie prawnej przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, a więc art. 6m, art. 6q i art. 6r należy zauważyć, że z całą pewnością nie stanowią one samoistnej podstawy do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej. Dotyczą *de facto* obowiązków oraz czynności wynikających z ustawy i ciążących na organie administracji publicznej oraz właścicieli nieruchomości, lecz nie są to indywidualne sprawy z zakresu administracji publicznej, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym. Również zakresu przedmiotowego art. 11 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 152, poz. 897 ze zm.) nie sposób uznać za indywidualne sprawy z zakresu administracji publicznej, stanowią bowiem wprost o obowiązkach właściciela nieruchomości, natomiast konkretyzacja tych obowiązków w żadnym przypadku nie następuje w drodze decyzji administracyjnej. Powołany art. 272 Ordynacji podatkowej dotyczy czynności sprawdzających podejmowanych przez organ podatkowy, które nie polegają na wydawaniu decyzji administracyjnych, choć z reguły dotyczą imiennie określonych adresatów, jednakże nie stanowią o konkretyzacji ich praw czy obowiązków, tak więc również nie stanowią indywidualnych spraw z zakresu administracji publicznej, o których mowa w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa. Obowiązek działania na podstawie prawa w połączeniu z zasadą zaufania do Państwa, wynikającą z zasady demokratycznego państwa prawnego. Oznacza to, że działalność organów władzy publicznej musi być tak realizowana, aby nie naruszała przepisów prawa oraz musi mieć swoje umocowanie w przepisach rangi ustawowej. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest bowiem zakaz domniemania kompetencji. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. W myśl postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2005 r. sygn. WK 22/04 (OSNKW 2005/3/29): „Art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. stanowiący, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, zawiera normę zakazującą domniemywania kompetencji takiego organu i tym samym nakazuje, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej.”

W kontekście powyższego, w ocenie organu nadzoru, wskazanie przez Radę Miejską Chojnowa, że upoważnienie, jakiego Rada udzieliła Dyrektorowi Chojnowskiego Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Chojnowie, daje temu podmiotowi podstawę do podejmowania czynności, innych niż wydawanie decyzji administracyjnych, mimo że czynności te będą dotyczyły imiennie określonych adresatów, nie może być uznane za działania oparte na przepisach prawa. Czynności te nie będą stanowiły o konkretyzacji praw czy też obowiązków tych podmiotów. Stąd, uznać należy, że nie mieszczą się w pojęciu „załatwienia sprawy indywidualnej z zakresu administracji publicznej”, o którym mowa w art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym.

Powyższe, w ocenie organu nadzoru, uzasadnia stwierdzenie nieważności § 1 ust. 1 pkt 1, pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 7, pkt 8 i pkt 9 przedmiotowej uchwały jako naruszających w sposób istotny art. 39 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

wz. Wojewody Dolnośląskiego:
E. Mańkowska